ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר ובחדש באחד
לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אליהם אחרי הכתו את סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
אשר יושב בעשתרת באדרעי בעבר הירדן
בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב
לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם
אחריהם ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם יהוה אלהיכם הרבה אתכם
והנכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי
אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם איכה אשא לבדי טרחכם
ומשאכם וריבכם הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם ותענו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים
לשבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין
אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במשפט כקטן
כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
אלי ושמעתיו ואצוה אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון ונסע מחרב ונלך את כל
המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד
קדש ברנע ואמר אליכם באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת ותקרבון אלי
כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה
בה ואת הערים אשר נבא אליהן ויטב בעיני
הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל